

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 110

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 martie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
21.		258.	— Hotărâre privind aprobarea Statutului Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale..... 10-14
— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 45/2000 privind aprobarea compo- nentei nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților.....	2	259.	— Hotărâre privind recunoașterea Asociației Generale a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România ca fiind de utilitate publică..... 15
22.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Hotărâre cu privire la validarea unor mandate de deputați.....	2	143.	— Ordin al ministrului lucrărilor publice, transpor- turilor și locuinței pentru completarea notei din anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 777/1999 privind aprobarea tarifelor pentru prestații și servicii efectuate de Inspectoratul Navigației Civile — I.N.C. și de căpitanii de port din subordine la navele sub pavilion român și străin în porturile din România..... 15-16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 203 din 17 octombrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciu de apă.....	3-4	172.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru actualizarea cuantumurilor indemnizațiilor de dele- gare și de detașare, prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind dreptu- rile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată..... 16
Decizia nr. 210 din 26 octombrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1, ale art. 172 alin. 1 și ale art. 224 din Codul de procedură penală.....	5-7		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
31.			
— Ordonanță de urgență privind veniturile extra- bugetare ale instituțiilor publice.....	7		
32.			
— Ordonanță de urgență pentru reglementarea unor probleme financiare.....	8-9		

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE pentru modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 45/2000 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților

În temeiul art. 41 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 45/2000 modifică în sensul că domnul deputat Cornel Știrbeț, pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, aparținând Grupului parlamentar al P.N.L., este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru politică externă.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 1 martie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 1 martie 2001.
Nr. 21.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE cu privire la validarea unor mandate de deputați

În temeiul art. 11 alin. 2 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se validează următoarele mandate de deputat:

— mandatul de deputat al doamnei Oana Manolescu, aleasă la 26 noiembrie 2000, în Circumscripția electorală nr. 42 București;

— mandatul de deputat al domnului Vasile Ioan Savu, ales la 26 noiembrie 2000, în Circumscripția electorală nr. 42 București;

— mandatul de deputat al domnului Gheorghe Firczak, ales la 26 noiembrie 2000, în Circumscripția electorală nr. 31 Prahova.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 1 martie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 1 martie 2001.
Nr. 22.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 203**

din 17 octombrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula Pantea	— procuror
Cristina Radu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare Banat—Crișana în Dosarul nr. 2.454/COM/2000 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile (Societatea Comercială „Horticola” — S.A. Horia și Fondul Proprietății de Stat), față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată, considerând că prevederile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă nu contravin dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 2.454/COM/2000, **Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă**, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare Banat—Crișana.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 încalcă prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție, întrucât prin diminuarea capitalului social al societăților comerciale agricole cu valoarea terenurilor agricole și a celor aflate permanent sub luciul de apă i se produce un prejudiciu corespunzător acțiunilor aferente valorii acestor terenuri. Se arată că, potrivit art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 746/1991, *„Capitalul social al societăților comerciale [...] se măjorează cu valoarea de patrimoniu a terenurilor agricole aflate în propieta-*

tea acestora”, și că textul de lege a cărui neconstituționalitate se invocă prevede că aceste terenuri „nu fac parte din capitalul social al societăților comerciale [...]”. Prin urmare, scoaterea terenurilor agricole din capitalul social reduce valoarea acestuia și, în mod implicit, numărul acțiunilor deținute de Societatea de Investiții Financiare Banat—Crișana, fiind astfel lezat dreptul său de proprietate.

Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât prin scoaterea din capitalul social a terenurilor agricole numărul acțiunilor nu s-a redus, ci s-a diminuat valoarea acestora cu valoarea terenurilor agricole restituite proprietarilor cărora li s-a întocmit titlu de proprietate, în acord cu prevederile constituționale care ocrotesc dreptul de proprietate.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 „nu aduc atingere dreptului de proprietate privată, garantat de art. 41 din Legea fundamentală, acestea concretizând opțiunea politicii statului în privința reformei economice și strategiei de privatizare”. Se mai arată că Hotărârea Guvernului nr. 746/1991 a prevăzut majorarea capitalului social doar cu valoarea acelor terenuri care constituiau proprietatea societăților comerciale, iar art. 75 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991 a exclus în mod expres din capitalul social valoarea terenurilor aparținând persoanelor fizice, acționari în temeiul prevederilor Legii fondului financiar nr. 18/1991.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 13 decembrie 1999, care au următorul cuprins: „*Terenurile agricole și terenurile aflate permanent sub luciul de apă nu fac parte din capitalul social al societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2.*“

Art. 1 din ordonanță prevede: „*Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul juridic privind privatizarea societăților comerciale agricole, care dețin în exploatare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, constituite în conformitate cu prevederile Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, precum și regimul concesionării terenurilor proprietate publică și privată a statului, aflate în exploatarea acestor societăți.*“ De asemenea, art. 2 din aceeași ordonanță precizează: „*Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică și societăților comerciale rezultate din divizarea sau fuziunea societăților comerciale menționate la art. 1, care dețin în exploatare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă.*“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție, potrivit cărora „*Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.*“

Examinând textul de lege criticat, Curtea reține că acesta nu dispune anumite măsuri ce urmează să fie luate în viitor, ci face o simplă constatare în sensul că „*Terenurile agricole și terenurile aflate permanent sub luciul de apă nu fac parte din capitalul social [...]*“. În alin. (2) al art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 se arată că „*Fac parte din capitalul social al societăților comerciale [...] terenurile pentru care societățile comerciale au obținut certificatul de atestare a dreptului de proprietate asupra terenului de incintă, eliberat de Ministerul Agriculturii și Alimentației [...]*“.

Textul de lege criticat nu afectează dreptul de proprietate al vreunui titular. Autorul excepției nu a avut niciodată drept de proprietate asupra terenurilor. El deține un pachet de acțiuni care îi conferă un drept de creanță asupra patrimoniului societății comerciale, iar nu un drept de proprietate asupra bunurilor acesteia. Curtea nu poate primi nici susținerea că autorul excepției suferă o pagubă materială prin diminuarea valorii acțiunilor datorită neincluzerii în capitalul social a terenurilor agricole. Potrivit prevederilor Legii privatizării societăților comerciale nr. 58/1991, acțiunile

corespunzătoare capitalului social al fiecărei societăți comerciale au fost repartizate procentual între Fondul Proprietății de Stat și fostele Fonduri ale Proprietății Private, antecesorii Societăților de Investiții Financiare. Repartizarea procentuală a acțiunilor societăților comerciale rămâne identică, indiferent de orice modificare a valorii capitalului social.

Curtea mai constată că din punct de vedere legal terenurile agricole și cele aflate permanent sub luciul de apă nu au fost niciodată incluse în capitalul social al societăților comerciale agricole. Deși prin Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 8 august 1990, lege preconstituțională, societățile comerciale constituite prin transformarea unităților economice de stat au preluat tot patrimoniul acestora, iar la art. 20 alin. 2 din aceeași lege s-a prevăzut că „*Bunurile din patrimoniul societății comerciale sunt proprietatea acesteia, cu excepția celor dobândite cu alt titlu*“, totuși terenurile agricole nu puteau intra în componența patrimoniului societăților comerciale, întrucât situația juridică a acestora, reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate asupra lor urmau să fie reglementate prin acte normative ulterioare. De altfel, Parlamentul adoptase anterior, la 31 iulie 1990, Legea nr. 9 privind interzicerea temporară a înstrăinării terenurilor prin acte între vii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 1 august 1990.

Într-adevăr, pentru reglementarea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole, precum și a situației juridice a acestor terenuri au fost adoptate succesiv numeroase alte acte normative, cum sunt: Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998; Legea arendării nr. 16/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 7 aprilie 1994, modificată și completată prin Legea nr. 58/1995 și prin Legea nr. 65/1998; Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998; Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare Banat—Crișana în Dosarul nr. 2.454/COM/2000 al Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 octombrie 2000.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Ioan Muraru**

Magistrat-asistent,
Cristina Radu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 210

din 26 octombrie 2000

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1, ale art. 172 alin. 1 și ale art. 224 din Codul de procedură penală

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1, ale art. 172 alin. 1 și ale art. 224 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marta Toader și Oprea Voinea în Dosarul nr. 242/R/2000 al Tribunalului Teleorman — Secția penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 21 septembrie 2000 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 26 septembrie 2000 și apoi la 10 octombrie 2000, 17 octombrie 2000, 24 octombrie 2000 și 26 octombrie 2000.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2000, pronunțată în Dosarul nr. 242/R/2000, **Tribunalul Teleorman — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1, ale art. 172 alin. 1 și ale art. 224 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marta Toader și Oprea Voinea într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 224, ale art. 6 alin. 1 și ale art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală nu asigură persoanelor cercetate, în faza efectuării actelor premergătoare începerii urmăririi penale, exercitarea dreptului la apărare, încălcându-se astfel art. 24 alin. (1) și art. 20 din Constituție, precum și prevederile art. 6 pct. 3 lit. a)–d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În motivarea acestei susțineri, se arată că „în faza actelor premergătoare se pot administra orice mijloace de probă în secret, fără ca acuzatul să ia cunoștință oficial despre faptele ce i se impută”, precum și că, în aceeași fază, „persoanei cercetate, împotriva căreia se administrează probe în acuzare, nu-i este garantat dreptul la apărare, întrucât formal nu are calitatea de învinuit și nici de inculpat”.

Tribunalul Teleorman — Secția penală, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată este nefondată, întrucât „în această fază premergătoare, organului de urmărire penală nu-i revine obligația să asigure asistență juridică făptuitorului și nici să-i aducă la cunoștință acest drept” și „nimic nu-l împiedică pe făptuitor să solicite organului de urmărire penală să fie ascultat în prezența unui avocat”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, cu privire la susținerile referitoare la încălcarea art. 24 din Constituție, se arată că dreptul la apărare „cuprinde totalitatea drepturilor și regulilor procedurale care oferă persoanei posibilitatea de a se apăra împotriva acuzațiilor ce i se aduc și posibilitatea folosirii unui avocat” și că „atât art. 6 alin. 1, cât și art. 172 alin. 1 nu fac altceva decât să transpună în Codul de procedură penală garanțiile constituționale menționate mai sus, prin acordarea posibilității părților de a avea garantat, pe tot parcursul procesului penal, dreptul la apărare și de a beneficia, în cursul urmăririi penale, de un avocat”. Cu raportare la același text constituțional se mai arată că „prin simpla instituire a posibilității efectuării, în vederea începerii urmăririi penale, a unor acte premergătoare”, art. 224 din Codul de procedură penală „nu este de natură a aduce atingere dreptului la apărare, atâta timp cât acesta este pe deplin respectat în cursul procesului penal — actele premergătoare efectuându-se în vederea începerii urmăririi penale, deci înaintea începerii procesului penal”. În legătură cu susținerile privind încălcarea pct. 3 al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că aceste prevederi impun „existența unei notificări din partea autorităților cu privire la imputarea săvârșirii unei infracțiuni”, sens în care „este suficientă luarea unor măsuri care să presupună existența unei astfel de imputări”, cum ar putea fi, de exemplu, „percheziționarea unei persoane sau a domiciliului unei persoane, confiscarea anumitor bunuri, cererea de ridicare a imunității parlamentare, mandatul unui judecător de punere sub sechestru a unei clădiri, arestarea unei persoane, începerea urmăririi penale etc.”. În acest sens se invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. 1, ale art. 172 alin. 1 și ale art. 224 din Codul de procedură penală, al căror conținut este următorul:

— Art. 6 alin. 1: „Dreptul de apărare este garantat învinuitului, inculpatului și celorlalte părți în tot cursul procesului penal.”;

— Art. 172 alin. 1: „În cursul urmăririi penale, apărătorul învinuitului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală și poate formula cereri și depune memorii. Lipsa apărătorului nu împiedică efectuarea actului de urmărire penală, dacă există dovada că apărătorul a fost încunoștințat de data și ora efectuării actului.”;

— Art. 224: „În vederea începerii urmăririi penale, organul de urmărire penală poate efectua acte premergătoare.

De asemenea, în vederea strângerii datelor necesare organelor de urmărire penală pentru începerea urmăririi penale, pot efectua acte premergătoare și lucrătorii operativi din Ministerul de Interne, precum și din celelalte organe de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, anume desemnați în acest scop, pentru fapte care constituie, potrivit legii, amenințări la adresa siguranței naționale.

Procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că aceste texte din Codul de procedură penală contravin art. 24 din Constituție, care prevede: „(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

Totodată se arată că sunt încălcate și dispozițiile art. 6 pct. 3 lit. a)—d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora: „Orice acuzat are, în special, dreptul:

a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa;

b) să dispună de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;

c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării [...].”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că, în esență, autorii excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 6 alin. 1 și ale art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală, întrucât acestea limitează exercițiul dreptului la apărare al învinuitului și al inculpatului, asigurându-l doar pe parcursul procesului penal, iar nu și în faza premergătoare procesului, deși, în temeiul art. 224 din același cod, organul de urmărire penală efectuează numeroase acte de cercetare anterior declanșării procesului penal. Se susține că organul de urmărire penală nu este obligat să încunoștințeze persoana cercetată în legătură cu actele premergătoare și nici să asigure acesteia exercitarea dreptului la apărare și asistarea apărătorului la efectuarea acestor acte. În consecință, se apreciază că aceste texte din Codul de procedură penală contravin art. 24 din Constituție și art. 6 pct. 3 lit. a)—d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

I. În legătură cu susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 24 din Constituție, Curtea Constituțională constată că, dimpotrivă, atât art. 6 alin. 1, cât și art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală transpun în norme procedurale, pentru inculpat, învinuit și celelalte părți ale procesului penal, pe tot parcursul

acestuia, principiul constituțional al dreptului la apărare, precum și dreptul acestora de a fi asistați de apărător.

Curtea constată, de asemenea, că, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. 1 din Codul de procedură penală, „Procesul penal se desfășoară atât în cursul urmăririi penale cât și în cursul judecătii, potrivit dispozițiilor prevăzute de lege”. Art. 224 din Codul de procedură penală reglementează posibilitatea efectuării unor acte premergătoare începerii procesului penal. Faza actelor premergătoare nu este parte componentă a procesului penal și într-adevăr pentru această fază nu este reglementată asigurarea exercitării dreptului la apărare. Este de observat însă că, potrivit prevederilor art. 224 alin. 1 din Codul de procedură penală, actele premergătoare se efectuează „în vederea începerii urmăririi penale”.

Începerea urmăririi penale se dispune, de principiu, în rem, atunci când există date cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, astfel cum prevede art. 228 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit căruia „Organul de urmărire penală sesizat în vreunul din modurile prevăzute în art. 221 dispune prin rezoluție începerea urmăririi penale, când din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate nu rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute în art. 10, cu excepția celui de la lit. b¹)”. Începerea urmăririi penale se dispune în personam numai dacă în același timp există suficiente date și cu privire la persoana autorului infracțiunii.

Totodată alin. 3 al art. 224 din Codul de procedură penală prevede că „Procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă”. Rezultă deci că în această fază, cu excepția procesului-verbal menționat în textul citat, nu pot fi efectuate acte care să constituie mijloace de probă în sensul prevederilor art. 64 din Codul de procedură penală și care să vizeze o anumită persoană, bănuită ca fiind autorul infracțiunii.

De altfel, asupra constituționalității dispozițiilor art. 6 din Codul de procedură penală, prin raportare la art. 24 din Constituție, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 141 din 5 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 30 noiembrie 1999. Prin această decizie, respingând excepția de neconstituționalitate, Curtea a reținut că „garantarea dreptului la apărare nu se poate asigura în afara procesului penal, înainte de începerea urmăririi penale, când făptuitorul nu are calitatea procesuală de învinuit sau inculpat. [...] Efectuarea de către organele de urmărire penală a unor acte premergătoare, anterior începerii urmăririi penale, în vederea strângerii datelor necesare declanșării procesului penal, nu reprezintă momentul începerii procesului penal și se efectuează tocmai pentru a se constata dacă sunt sau nu temeiuri pentru începerea procesului penal”. S-a mai reținut că, deși „în conformitate cu prevederile art. 224 din Codul de procedură penală, procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă, dreptul la apărare al învinuitului nu poate fi considerat ca fiind încălcat, pentru că acesta are posibilitatea de a-l combate cu alt mijloc de probă”.

Așa fiind și întrucât nu au intervenit împrejurări noi de natură să modifice această jurisprudență, Curtea Constituțională urmează să respingă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1, ale art. 172 alin. 1 și ale art. 224 din Codul de procedură penală, cu raportare la prevederile art. 24 din Constituție.

II. De asemenea, Curtea Constituțională constată că este neîntemeiată și cea de a doua critică de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prevederilor

art. 6 pct. 3 lit. a)—d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând această critică, Curtea reține că art. 6 pct. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale reglementează drepturile acuzatului. În sensul acestui articol, noțiunea „*acuzat*” privește persoana căreia i se impută, formal și explicit sau implicit, prin efectuarea unor acte de urmărire penală îndreptate împotriva sa, săvârșirea unei infracțiuni. Așa cum s-a arătat și anterior, potrivit regulilor procedurii penale române,

asemenea acte se efectuează doar în cursul procesului penal, în condițiile asigurării exercitării dreptului la apărare prevăzut la art. 24 din Constituție.

Față de cele arătate Curtea reține că textele de lege criticate nu aduc atingere dreptului la apărare nici prin raportarea lor la prevederile art. 6 pct. 3 lit. a)—d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prevederi aplicabile potrivit dispozițiilor art. 20 din Constituție, excepția de neconstituționalitate urmând să fie respinsă și sub acest aspect.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1, ale art. 172 alin. 1 și ale art. 224 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marta Toader și Oprea Voinea în Dosarul nr. 242/R/2000 al Tribunalului Teleorman — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2000.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind veniturile extrabugetare ale instituțiilor publice

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Disponibilitățile instituțiilor publice finanțate integral din venituri extrabugetare neregularizate la finele anului 2000, potrivit art. 8 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2000 nr. 76/2000, cu bugetul de stat sau cu bugetele locale, după caz, rămân la dispoziția acestora și se utilizează cu aceeași destinație în cursul anului 2001.

Art. 2. — (1) Începând cu anul 2001, lit. e) a alin. (1) al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată, cu modificările și completările ulterioare, își încetează aplicarea.

(2) Începând cu anul 2001, lit. b) a alin. (2) al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată, cu modificările și completările ulterioare, va avea următorul cuprins:

„b) instituțiile publice, pentru fondurile publice constituite, inclusiv pentru veniturile extrabugetare și disponibilitățile realizate și utilizate, potrivit Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice și Legii nr. 189/1998 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, dacă legea nu prevede altfel;”

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru reglementarea unor probleme financiare

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — (1) Sursele prevăzute la art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/1992 privind finanțarea ocrotirii sănătății, aprobată prin Legea nr. 114/1992, cu modificările și completările ulterioare, precum și majorările de întârziere constituie venituri ale bugetului de stat, cu excepția contribuției lunare a părinților sau a tutorilor legali pentru întreținerea copiilor în creșe, care reprezintă venituri ale bugetelor locale.

(2) Din bugetul de stat se alocă fonduri pentru finanțarea programelor naționale de sănătate, precum și a cheltuielilor curente și de capital ale instituțiilor sanitare publice finanțate integral de la bugetul de stat.

Art. II. — (1) Sursele prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare, precum și penalitățile și majorările de întârziere constituie venituri ale bugetului de stat.

(2) Din bugetul de stat se alocă transferuri către bugetele locale pentru susținerea sistemului de protecție a drepturilor copilului și a persoanelor adulte cu handicap și fonduri pentru celelalte cheltuieli stabilite în condițiile legii.

Art. III. — (1) Comisionul perceput pentru prestarea serviciilor vamale potrivit prevederilor Legii nr. 8/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea și modernizarea punctelor de control pentru trecerea frontierei, precum și a celorlalte unități vamale, cu modificările și completările ulterioare, constituie venituri cu destinație specială ale bugetului de stat.

(2) Cheltuielile de capital aferente punctelor de control pentru trecerea frontierei și celorlalte unități vamale, precum și celelalte cheltuieli, stabilite în condițiile legii, se suportă de la bugetul de stat, în limita veniturilor încasate potrivit alin. (1).

Art. IV. — (1) Sursele prevăzute la art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 8/1998 privind constituirea Fondului special pentru promovarea și dezvoltarea turismului, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 43/1998 și ulterior aprobată și modificată prin Legea nr. 23/2000, precum și penalitățile și majorările de întârziere constituie venituri ale bugetului de stat.

(2) Veniturile realizate din vânzarea acțiunilor emise de societățile comerciale din turism urmează regimul veniturilor din privatizare stabilit în condițiile legii.

(3) Din bugetul de stat se asigură fonduri pentru finanțarea programelor de promovare și dezvoltare a turismului și a altor acțiuni, aprobate în condițiile legii.

Art. V. — (1) Sursele prevăzute la art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 47/1998 privind constituirea și utilizarea Fondului special al aviației civile, precum și penalitățile și

majorările de întârziere constituie venituri cu destinație specială ale bugetului de stat.

(2) Din bugetul de stat se asigură cheltuieli cu destinație specială pentru finanțarea de acțiuni și lucrări stabilite prin programe aprobate în condițiile legii și transferuri către bugetele locale pentru aeroporturi de interes local, în limita veniturilor încasate potrivit alin. (1).

Art. VI. — (1) Sursele prevăzute la art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 75/1999 privind constituirea Fondului special de susținere a învățământului de stat, precum și penalitățile și majorările de întârziere constituie venituri ale bugetului de stat.

(2) Veniturile prevăzute la alin. (1) vor contribui, alături de alte surse ale bugetului de stat, la finanțarea acțiunii de învățământ.

Art. VII. — (1) Sursele prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, cu modificările și completările ulterioare, precum și penalitățile și majorările de întârziere constituie venituri ale bugetului de stat.

(2) Veniturile încasate de la începutul anului 2001 la Fondul național de solidaritate se virează la bugetul de stat în termenul prevăzut la art. X alin. (1) din prezenta ordonanță de urgență.

(3) Din bugetul de stat se asigură fonduri pentru finanțarea acțiunilor prevăzute și aprobate în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/1999, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VIII. — (1) Ordonanța Guvernului nr. 96/1999 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru reducerea riscurilor tehnologice la utilaje, echipamente și instalații industriale se abrogă.

(2) Veniturile virate în anul 2001 la fondul special menționat la alin. (1) se restituie agenților economici de la care s-au încasat.

(3) Disponibilitățile Fondului special pentru reducerea riscurilor tehnologice la utilaje, echipamente și instalații industriale existente la 31 decembrie 2000 se preiau în contul de disponibilități ale Fondului special pentru dezvoltarea sistemului energetic.

Art. IX. — (1) Sumele datorate de contribuabili se varsă la bugetul de stat, iar regularizarea eventualelor sume virate necuvenit către fondurile menționate în prezenta ordonanță de urgență se efectuează cu bugetul de stat.

(2) Eventualele cheltuieli angajate în condițiile legii pe seama fondurilor speciale menționate în prezenta ordonanță de urgență se efectuează din bugetul de stat.

(3) Începând cu anul 2001 veniturile prevăzute la alin. (1) urmează regimul juridic al creanțelor bugetului de stat.

(4) Controlul stabilirii și virării sumelor datorate bugetului de stat se exercită de Ministerul Finanțelor Publice și unitățile sale teritoriale prin organele de control fiscal.

Art. X. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, Guvernul va aproba norme metodologice pentru reglementarea unitară a termenelor și procedurilor privind administrarea sumelor datorate bugetului de stat, potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Predarea-primirea exercitării atribuțiilor privind stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea și încasarea sumelor datorate bugetului de stat, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv majorările de întârziere, penalitățile și amenzile, se efectuează prin protocol încheiat între Ministerul Finanțelor Publice și fiecare ordonator principal de credite care administrează fondurile prevăzute la art. I—VIII, în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Până la aprobarea normelor metodologice prevăzute la alin. (1) declararea și plata sumelor datorate de contribuabili la bugetul de stat se vor face la organele fiscale teritoriale la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe, potrivit procedurilor prevăzute în actele normative care le reglementează.

Art. XI. — (1) Prevederile legale referitoare la disponibilitățile fondurilor menționate în prezenta ordonanță de urgență se abrogă.

(2) Disponibilitățile din anii precedenți ale fondurilor speciale menționate în prezenta ordonanță de urgență, existente la data de 31 decembrie 2000, se utilizează pentru acoperirea deficitelor bugetului asigurărilor sociale de stat înregistrate din anii precedenți.

Art. XII. — Alineatul (1) al articolului 170 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 170. — (1) Finanțarea învățământului de stat se asigură din fonduri publice, în limita a cel puțin 4% din produsul intern brut, în concordanță cu următoarele cerințe:

a) considerarea dezvoltării învățământului ca o prioritate națională, pentru pregătirea resurselor umane la nivelul standardelor internaționale;

b) profesionalizarea resurselor umane în concordanță cu diversificarea pieței muncii;

c) dezvoltarea învățământului superior și a cercetării științifice universitare pentru integrare la vârf în viața științifică mondială.“

Art. XIII. — (1) Începând cu anul 2001 finanțarea instituțiilor de învățământ preuniversitar de stat se asigură din bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale pe a căror rază acestea își desfășoară activitatea, cu excepția cheltuielilor privind:

a) componenta locală aferentă proiectelor de reformă aflate în derulare la data de 31 decembrie 2000, cofinanțate de Guvernul României și organisme financiare internaționale, precum și rambursările de credite externe, plățile de dobânzi și comisioane la creditele externe aferente proiectelor respective;

b) facilitățile acordate elevilor privind transportul pe calea ferată și cu metroul;

c) bursele pentru elevii din Republica Moldova, precum și bursele pentru elevii străini și etnicii români din afara granițelor țării;

d) organizarea examenelor, concursurilor și olimpiadelor naționale;

e) perfecționarea pregătirii profesionale a cadrelor didactice.

(2) Cheltuielile prevăzute la alin. (1) lit. b), precum și cheltuielile aferente facilităților acordate studenților privind transportul pe calea ferată și cu metroul se finanțează prin bugetul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, iar cele prevăzute la lit. a), c), d) și e), prin bugetul Ministerului Educației și Cercetării.

(3) Cheltuielile privind cluburile, taberele, palatele copiilor, casele corpului didactic și inspectoratele școlare se finanțează de la bugetul de stat prin Ministerul Educației și Cercetării.

(4) Cheltuielile efectuate de la bugetul de stat, începând cu data de 1 ianuarie 2001, pentru finanțarea instituțiilor de învățământ preuniversitar de stat se regularizează cu bugetele locale, după aprobarea legii bugetului de stat pe anul 2001.

(5) În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I, la propunerea Ministerului Educației și Cercetării, Ministerului Administrației Publice și Ministerului Finanțelor Publice Guvernul va aproba norme metodologice pentru finanțarea învățământului preuniversitar de stat.

Art. XIV. — Articolul 3 din Ordonanța Guvernului nr. 8/1997 privind stimularea cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării, aprobată și modificată prin Legea nr. 95/1998, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Din bugetul de stat se alocă fonduri pentru acțiuni finanțate pe bază de programe, precum și pentru celelalte cheltuieli stabilite în condițiile legii, asigurându-se în perioada următoare o creștere a acestora în concordanță cu tendințele înregistrate în țările din Uniunea Europeană.“

Art. XV. — Alineatul (1) al articolului 25 din Legea nr. 16/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Persoanelor Vârșnice, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Consiliului Național al Persoanelor Vârșnice și ale consiliilor județene ale persoanelor vârstnice, respectiv al municipiului București, se asigură din: donații, sponsorizări, alte activități nonprofit, realizate în condițiile legii, precum și din transferuri de la bugetul de stat care se prevăd în bugetul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.“

Art. XVI. — Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică începând cu anul 2001 și orice dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea Statutului Casei Naționale de Pensii
și Alte Drepturi de Asigurări Sociale

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 141 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Statutul Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.065/2000 privind aprobarea Statutului Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 17 noiembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 februarie 2001.
 Nr. 258.

ANEXĂ

S T A T U T U L

Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, denumită în continuare *CNPAS*, instituție publică autonomă de interes național, cu personalitate juridică, este organ de specialitate al administrației publice centrale care administrează și gestionează sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, în vederea aplicării politicilor și programelor în domeniu ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

(2) Sediul CNPAS este în municipiul București.

Art. 2. — (1) CNPAS are în subordine case județene de pensii și Casa de pensii a municipiului București, denumite în continuare *case teritoriale de pensii*, care sunt servicii publice descentralizate investite cu personalitate juridică.

(2) CNPAS poate înființa case locale de pensii, fără personalitate juridică, care funcționează sub conducerea și controlul caselor teritoriale de pensii.

(3) CNPAS are în subordine unități de tratament balnear și de recuperare a capacității de muncă și alte unități, potrivit legii.

Art. 3. — CNPAS asigură coordonarea, îndrumarea și controlul activității caselor teritoriale și locale de pensii, în scopul aplicării unitare a legislației în domeniul specific de activitate și al realizării integrale a sarcinilor și atribuțiilor ce revin acestora.

Art. 4. — CNPAS exercită controlul aplicării unitare a legislației în domeniul său de competență la toate categoriile de persoane fizice și juridice cărora le revin drepturi și obligații care decurg din reglementările privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

Art. 5. — Patrimoniul CNPAS este deținut în proprietate sau în administrare și este alcătuit din bunuri mobile și imobile, potrivit legii.

Art. 6. — Personalul CNPAS și al caselor teritoriale și locale de pensii este constituit din funcționari publici, precum și din salariați încadrați pe baza contractului individual de muncă.

CAPITOLUL II

Atribuțiile Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale

Art. 7. — CNPAS are următoarele atribuții:

I. În domeniul organizatoric:

a) elaborează Regulamentul de organizare și funcționare a CNPAS, stabilește structura organizatorică a caselor teritoriale și locale de pensii și emite Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a acestora;

b) propune Ministerului Muncii și Solidarității Sociale norme metodologice în aplicarea prevederilor legale din domeniul său de competență;

c) propune Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și Ministerului Sănătății și Familiei criteriile și normele pe baza cărora se face încadrarea în gradele I, II și III de invaliditate;

d) stabilește procedurile de regularizare a sumelor plătite în plus de către contribuabili;

e) stabilește anual tariful pentru certificarea stagiului de cotizare și a punctajului cumulat, la cererea asiguratului;

f) organizează modul de stabilire și plată a drepturilor de pensii și a altor drepturi de asigurări sociale finanțate din bugetul asigurărilor sociale, precum și a celor finanțate din bugetul de stat, prin bugetul alocat Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, conform legii;

g) organizează activitatea de evidență contabilă a execuției bugetare pentru bugetul asigurărilor sociale de stat;

h) organizează, administrează și asigură securitatea sistemului informatic al CNPAS, precum și al structurilor sale teritoriale;

i) organizează activitatea de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă;

j) organizează și administrează sistemul de trimitere la tratament balnear, precum și programele recuperatorii;

k) organizează modul de atribuire a codului personal de asigurări sociale, precum și gestiunea acestuia;

l) organizează activitatea de furnizare a informațiilor necesare în vederea elaborării de studii și analize în domeniul său de activitate;

m) administrează și gestionează patrimoniul propriu;

n) organizează selecția, pregătirea și perfecționarea profesională a personalului din sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

II. În domeniul financiar:

a) propune Ministerului Muncii și Solidarității Sociale indicatorii de fundamentare ai bugetului de asigurări sociale de stat și face public salariul mediu brut pe economie pentru anul următor, prognozat potrivit legii;

b) defalchează în profil teritorial și pe trimestre bugetul asigurărilor sociale de stat aprobat, potrivit legii;

c) constituie fondul de rezervă și asigură utilizarea acestuia, conform legii;

d) urmărește încasarea veniturilor bugetului de asigurări sociale de stat, conform indicatorilor bugetari aprobați prin lege;

e) colectează și virează contribuțiile de asigurări sociale și alte venituri, potrivit legii;

f) calculează, reține și virează impozitul asupra pensiilor, în condițiile legii;

g) ia măsuri în condițiile legii pentru protecția fondurilor de asigurări sociale;

h) calculează valoarea unui punct de pensie și o actualizează în timpul execuției bugetare, potrivit legii;

i) asigură plata pensiilor și a celorlalte drepturi de asigurări sociale care, potrivit legii, se finanțează din bugetul asigurărilor sociale de stat;

j) asigură stabilirea și plata unor drepturi finanțate din bugetul de stat pentru care Ministerul Muncii și Solidarității Sociale este ordonator principal de credite, CNPAS exercitând funcția de ordonator secundar de credite;

k) răspunde de administrarea patrimoniului propriu;

l) aplică prevederile convențiilor internaționale de asigurări sociale la care România este parte, precum și ansamblul reglementărilor comunitare și dezvoltă relații cu organisme similare în domeniul asigurărilor sociale din alte țări, în limita competențelor prevăzute de lege;

m) răspunde de utilizarea cu eficiență a fondurilor provenite din împrumuturi externe.

III. În domeniul îndrumării, controlului și reprezentării:

a) îndrumă și controlează modul de aplicare a dispozițiilor legale de către casele teritoriale și locale de pensii, precum și de către persoanele juridice și fizice cărora le revin drepturi și obligații care decurg din actele normative în vigoare, în domeniul său de activitate;

b) controlează modul de constituire și virare a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, modul de stabilire și achitare a pensiilor și a celorlalte drepturi de asigurări sociale prevăzute de lege, precum și a indemnizațiilor prevăzute de legi speciale, finanțate din bugetul de stat prin bugetul alocat Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, aplicând sancțiunile prevăzute de lege;

c) îndrumă și controlează activitatea de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă;

d) îndrumă activitatea unităților de tratament balnear și recuperare a capacității de muncă;

e) îndrumă și controlează modul de acordare a concediilor medicale, oportunitatea programelor recuperatorii și respectarea acestora;

f) asigură reprezentarea în fața instanțelor judecătorești;

g) asigură reprezentarea în relațiile cu instituții similare din străinătate.

IV. În domeniul evidenței, certificării și raportării:

a) asigură evidența la nivel național a tuturor contribuabililor la sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale;

b) asigură evidența drepturilor și obligațiilor de asigurări sociale la nivel național, pe baza codului personal de asigurări sociale;

c) certifică fiecărui asigurat stagiul de cotizare, punctajul anual și punctajul cumulat pentru perioada de cotizare, în mod gratuit o dată pe an, prin intermediul caselor teritoriale;

d) gestionează baza de date privind asigurării sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și asigură caracterul confidențial al acesteia;

e) prezintă Ministerului Muncii și Solidarității Sociale execuția bugetului și rapoarte cu privire la modul de administrare a bugetului asigurărilor sociale de stat;

f) dă publicității semestrial raportul privind activitatea proprie;

g) asigură introducerea, dezvoltarea, întreținerea și protecția sistemelor automate de calcul și evidență;

h) răspunde sesizărilor adresate direct sau transmise de către Președinție, Parlament, Guvern, Avocatul Poporului, precum și de alte instituții, persoane fizice și juridice;

i) utilizează, direct sau prin terți acreditați, orice mijloc de informare în masă pentru reprezentarea și susținerea intereselor asiguraților.

CAPITOLUL III

Structura organizatorică și organele de conducere ale CNPAS

Art. 8. — (1) CNPAS are structura organizatorică și numărul maxim de posturi prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul statut. În cadrul structurii organizatorice, prin decizie a președintelui CNPAS pot fi constituite servicii și birouri.

(2) În funcție de necesitățile apărute, ca urmare a implementării sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, structura organizatorică, la nivel de serviciu și de birou, a CNPAS poate fi modificată prin decizie a președintelui acestuia, cu avizul consiliului de administrație, stabilindu-se numărul posturilor de conducere în limita numărului maxim de posturi aprobat.

Art. 9. — (1) Ministrul muncii și solidarității sociale este ordonator principal de credite pentru bugetul asigurărilor sociale de stat și va delega atribuțiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare pentru ordonatorul principal de credite bugetare conducătorului executiv al CNPAS.

(2) CNPAS este condusă de președinte și de consiliul de administrație.

(3) Conducerea executivă a CNPAS se exercită de un secretar general, funcționar public, numit în funcție de președintele CNPAS, în condițiile legii.

Art. 10. — (1) Consiliul de administrație este alcătuit, potrivit legii, din 19 persoane, dintre care un președinte și 18 membri. Președintele este secretar de stat în Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

(2) Președintele consiliului de administrație este președintele CNPAS.

(3) Mandatul președintelui încetează la încheierea exercitării funcției de secretar de stat, prin demisie sau prin deces.

(4) Membrii consiliului de administrație pot fi revocați de cei care i-au desemnat.

(5) Membrii revocați, decedați sau cei care își prezintă demisia vor fi înlocuiți în termen de cel mult 3 luni.

(6) Mandatul noilor membri expiră la data la care ar fi încetat mandatul predecesorilor.

(7) Membrii consiliului de administrație nu au calitatea de salariat al CNPAS și primesc o indemnizație lunară în condițiile legii.

Art. 11. — (1) Consiliul de administrație se întrunește o dată pe lună sau ori de câte ori este necesar și adoptă hotărâri valabile în prezența a cel puțin 13 membri, cu votul majorității membrilor prezenți și cu condiția ca fiecare parte să fie reprezentată.

(2) Consiliul de administrație se convoacă de către președintele CNPAS. Convocarea de către președinte se poate face și la solicitarea a cel puțin o treime din numărul membrilor consiliului de administrație.

(3) La ședințele consiliului de administrație pot fi invitați și alți specialiști, fără drept de vot.

Art. 12. — Președintele CNPAS are următoarele atribuții principale:

a) asigură coordonarea sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale;

b) convoacă consiliul de administrație și conduce ședințele acestuia;

c) aprobă normele și programele de acțiune care, potrivit legii, sunt de competența CNPAS;

d) reprezintă CNPAS în relațiile cu terții;

e) asigură promovarea imaginii CNPAS;

f) rezolvă conflictele de competență apărute în cadrul CNPAS;

g) dispune controlul tuturor activităților din cadrul sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale;

h) urmărește aplicarea convențiilor internaționale de asigurări sociale la care România este parte, precum și ansamblul reglementărilor comunitare și dezvoltă relații de colaborare cu organisme similare din alte țări, în limita competențelor prevăzute de lege;

i) aprobă înființarea caselor locale de pensii, structura organizatorică și atribuțiile acestora;

j) aprobă Regulamentul de organizare și funcționare și statutul de funcții ale CNPAS, regulamentul-cadru de organizare și funcționare și normativele de personal pentru casele teritoriale de pensii și unitățile subordonate;

k) numește în și eliberează din funcție, prin decizie, personalul din aparatul propriu al CNPAS, directorii generali ai caselor teritoriale de pensii, precum și directorii unităților subordonate, în condițiile legii;

l) aprobă criteriile privind evidența, păstrarea și arhivarea documentelor specifice activității CNPAS, caselor teritoriale de pensii și unităților subordonate, precum și măsurile de asigurare a securității bazei de date privind asigurării

sistemului public de pensii și asigurări sociale, în condițiile legii;

m) hotărăște cu privire la donații sau la bunuri dobândite din alte surse, în condițiile legii;

n) urmărește promovarea acțiunilor în revendicare a bunurilor imobile care au aparținut asigurărilor sociale și au fost trecute în proprietatea statului sau a altor persoane juridice și fizice;

o) exercită orice alte atribuții care îi revin potrivit legii.

Art. 13. — Atribuțiile consiliului de administrație sunt următoarele:

a) analizează și avizează propunerile pentru fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, în vederea înaintării acestora la Ministerul Muncii și Solidarității Sociale;

b) analizează rapoarte semestriale întocmite de conducerea executivă a CNPAS privind modul de îndeplinire a atribuțiilor stabilite;

c) analizează derularea contractelor cu finanțare externă, încheiate în beneficiul sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, potrivit legii;

d) avizează Regulamentul de organizare și funcționare și statul de funcții ale CNPAS;

e) aprobă structura organizatorică-cadru a caselor teritoriale de pensii;

f) avizează regulamentul-cadru de organizare și funcționare, precum și normativele de personal pentru casele teritoriale și unitățile subordonate;

g) avizează înființarea caselor locale de pensii;

h) avizează propunerile de modificare a Statutului CNPAS, care se transmit Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, în vederea aprobării prin hotărâre a Guvernului;

i) avizează modalitățile de pregătire și perfecționare profesională a personalului din cadrul CNPAS și din structurile sale teritoriale, în domeniul specific de activitate;

j) analizează contul de execuție a bugetului asigurărilor sociale de stat, precum și rapoartele de activitate ale CNPAS;

k) aprobă bilanțul contabil și raportul anual de activitate;

l) avizează proiectele de acte normative din domeniul sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, care se înaintează Ministerului Muncii și Solidarității Sociale;

m) propune președintelui elaborarea de studii și analize în domeniul sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale;

n) avizează utilizarea fondului de rezervă, potrivit legii;

o) avizează încheierea de convenții cu trezoreria statului sau cu bănci pentru stabilirea nivelului dobânzilor la disponibilitățile bănești, în condițiile legii;

p) avizează regulamentul CNPAS privind modalitățile de plată a prestațiilor din sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale;

q) elaborează și aprobă regulamentul de organizare și funcționare propriu;

r) avizează proiectul programului de investiții pentru sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale;

s) avizează și propune Ministerului Muncii și Solidarității Sociale nivelul cotelor de contribuție de asigurări sociale, cuantumul indemnizației pentru însoțitor convenite pensionarului încadrat în gradul I de invaliditate, precum și

cuantumul ajutorului de deces, pentru a fi incluse în fundamentarea bugetului de asigurări sociale de stat.

Art. 14. — Președintele CNPAS, în calitatea sa de președinte al consiliului de administrație, poate delega atribuții de reprezentare oricărui membru al acestuia, pe perioadă determinată, în condițiile stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 15. — În exercitarea atribuțiilor sale, precum și pentru realizarea hotărârilor consiliului de administrație președintele CNPAS emite decizii și instrucțiuni.

Art. 16. — Președintele CNPAS îl poate numi, cu delegație, pe secretarul general până la ocuparea postului, conform legii.

Art. 17. — Atribuțiile secretarului general sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a CNPAS.

Art. 18. — Atribuțiile și sarcinile personalului CNPAS, al caselor teritoriale și locale de pensii, precum și al unităților subordonate se stabilesc prin regulamentele de organizare și funcționare a acestora.

CAPITOLUL IV

Structura organizatorică, organele de conducere și atribuțiile caselor teritoriale și locale de pensii

Art. 19. — (1) Structura-cadru de organizare a caselor teritoriale de pensii se aprobă de Consiliul de administrație al CNPAS. Prin decizie a președintelui CNPAS, în cadrul caselor teritoriale pot fi organizate direcții, servicii și birouri.

(2) Numărul maxim de posturi pentru casele teritoriale de pensii este de 5.550.

Art. 20. — (1) Conducerea caselor teritoriale de pensii este asigurată de directorul general, numit în funcție de președintele CNPAS, în condițiile legii.

(2) Directorul general este ordonator secundar de credite pentru bugetul asigurărilor sociale de stat și ordonator terțiar de credite pentru sumele repartizate din bugetul de stat, atribuții care se pot delega, potrivit legii.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale directorul general emite decizii.

(4) Directorul general numește în și revocă din funcție personalul casei teritoriale de pensii și al caselor locale de pensii aflate sub conducerea sa, în condițiile legii.

Art. 21. — Casele teritoriale de pensii au următoarele atribuții:

a) înregistrează și asigură evidența contribuabililor, în condițiile legii;

b) încheie contracte de asigurări sociale, potrivit legii;

c) asigură colectarea și evidența contribuțiilor de asigurări sociale, conform legii;

d) exercită controlul asupra modului de constituire, virare și încasare a contribuțiilor de asigurări sociale și dispun, după caz, măsurile prevăzute de lege;

e) desfășoară activitatea de constatare și recuperare a creanțelor bugetare, inclusiv prin executarea silită a acestora, potrivit legii;

f) certifică stagiul de cotizare și punctajul asiguratului, în condițiile legii;

g) stabilesc cuantumul drepturilor de asigurări sociale individuale și efectuează plata acestora, potrivit legii;

h) stabilesc și plătesc indemnizații și alte drepturi prevăzute în legi speciale, finanțate din bugetul de stat, în condițiile legii;

i) emit decizii de recuperare a drepturilor bănești încasate necuvenit și urmăresc recuperarea acestora, în condițiile legii;

j) prezintă propuneri pentru fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și, după caz, pentru fundamentarea unor indicatori ai bugetului de stat;

k) asigură execuția bugetară în profil teritorial și organizează contabilitatea acesteia;

l) realizează activitatea de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă;

m) distribuie persoanelor îndreptățite, în limita locurilor repartizate, bilete de tratament balnear;

n) rezolvă contestații, sesizări și reclamații, potrivit competențelor legale;

o) organizează și desfășoară activitatea de pregătire și perfecționare profesională a personalului, prin programe de instruire specifice domeniului de activitate;

p) asigură reprezentarea în fața instanțelor de judecată, potrivit legii;

q) întocmesc și înaintează CNPAS, potrivit legislației în vigoare, contul de execuție al bugetului asigurărilor sociale de stat în profil teritorial, precum și al bugetului de stat pentru indicatorii ce i-au fost repartizați;

r) asigură conducerea, îndrumarea și controlul activității caselor locale de pensii;

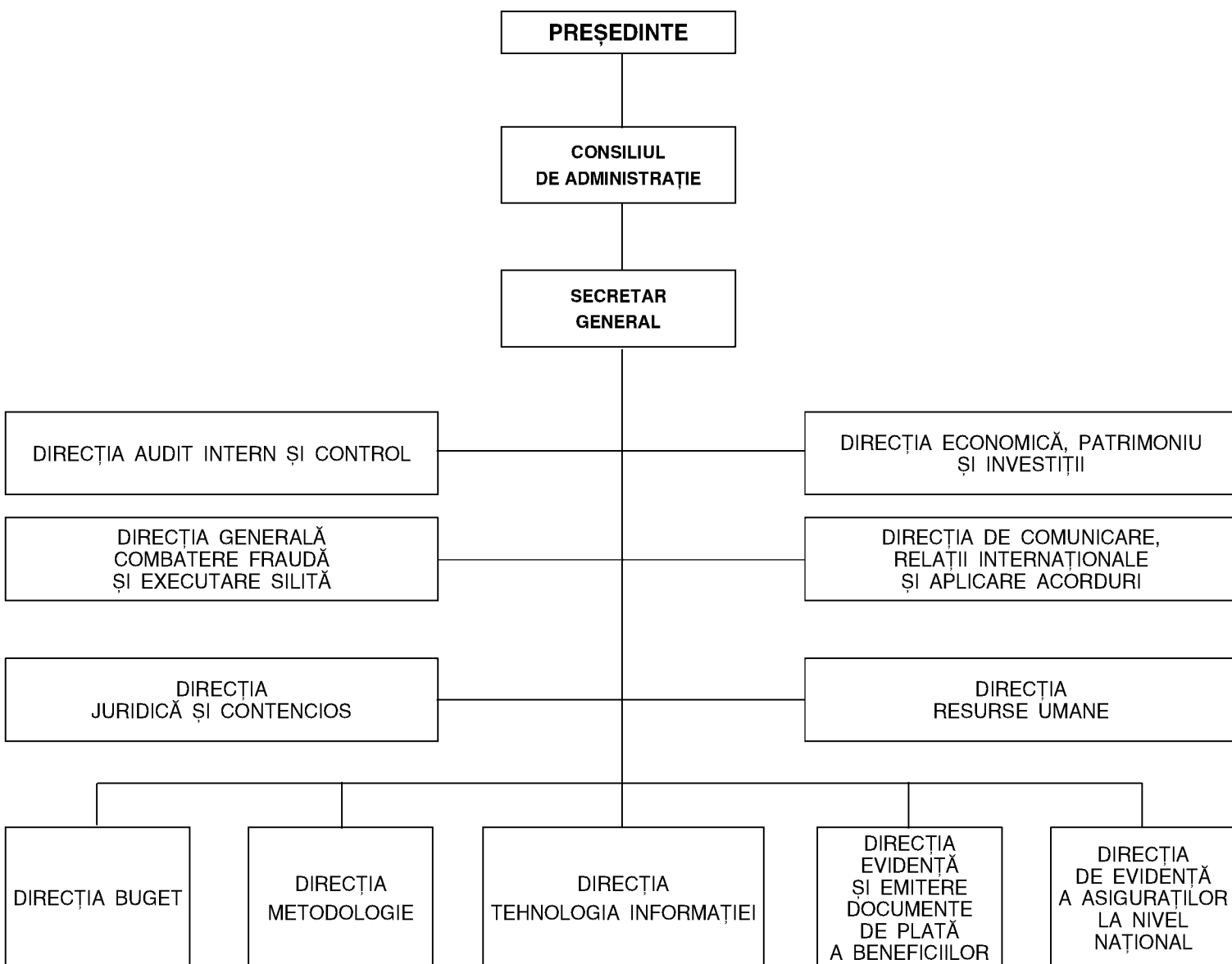
s) îndeplinesc orice alte atribuții prevăzute de lege, de prezența statut ori stabilite de președintele CNPAS.

Art. 22. — Conducerea caselor locale de pensii este asigurată de un director, numit în funcție de directorul general al casei teritoriale de pensii, în condițiile legii.

ANEXĂ

**CASA NAȚIONALĂ DE PENȘII
ȘI ALTE DREPTURI DE ASIGURĂRI SOCIALE**

Numărul maxim de posturi = 400
(exclusiv președintele)

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind recunoaşterea Asociaţiei Generale a Vânătorilor
şi Pescarilor Sportivi din România ca fiind de utilitate publică**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituţia României şi ale art. 39 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaşte Asociaţia Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România, cu sediul în municipiul Bucureşti, Calea Moşilor nr. 128, sectorul 2, persoană juridică română de drept privat, fără scop patrimonial, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii,
alimentaţiei şi pădurilor,
Ovidiu Natea,
secretar de stat

Ministrul administraţiei publice,
Octav Cozmâncă

Bucureşti, 22 februarie 2001.
Nr. 259.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAŢIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE,
TRANSPORTURILOR ŞI LOCUINŢEI

ORDIN**pentru completarea notei din anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 777/1999
privind aprobarea tarifelor pentru prestaţii şi servicii efectuate
de Inspectoratul Navigaţiei Civile — I.N.C. şi de căpităniile de port din subordine la navele
sub pavilion român şi străin în porturile din România**

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor şi locuinţei,

în temeiul prevederilor art. 1 din Ordonanţa Guvernului nr. 48/1994 privind modificarea unor taxe pentru folosirea drumurilor publice şi pentru prestări de servicii în porturi şi aeroporturi, aprobată prin Legea nr. 123/1994, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 3/2001 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor şi Locuinţei,
emite următorul ordin:

Art. I. — Nota din anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 777/1999 privind aprobarea tarifelor pentru prestaţii şi servicii efectuate de Inspectoratul Navigaţiei Civile — I.N.C. şi de căpităniile de port din subordine la navele sub pavilion român şi străin în porturile din România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 24 ianuarie 2000, cu modificările ulterioare,

se completează cu punctul 9, care va avea următorul cuprins:

„9. Tarifele pentru formalităţile de sosire/plecare în şi din porturi nu se percep pentru navele aparţinând Regiei Autonome «Administraţia Fluvială a Dunării de Jos» Galaţi: drăgi, şalande pentru deservirea drăgilor, nave de semnalizare, nave de măsurători topohidrografice şi de debite,

nave de verificare a condițiilor de navigație, remorhere, împingătoare, nave de transport fără propulsie, macarale plutitoare etc., implicate în lucrările de întreținere și asigurare a condițiilor de navigație pe Dunăre și pe brațele navigabile ale acesteia.“

Art. II. — Inspectoratul Navigației Civile — I.N.C. va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea

București, 12 februarie 2001.
Nr. 143.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

O R D I N

pentru actualizarea cuantumurilor indemnizațiilor de delegare și de detașare, prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată

Ministrul finanțelor publice,
în temeiul prevederilor art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice,
având în vedere prevederile art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 543/1995 privind drepturile bănești ale salariaților instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, republicată,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Cuanturnurile indemnizațiilor de delegare și de detașare, prevăzute la pct. 8 și 11 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 543/1995, republicată, se modifică după cum urmează:

a) indemnizația zilnică de delegare sau de detașare, prevăzută la pct. 8, se majorează la 63.500 lei;

b) indemnizația de delegare sau de detașare, prevăzută la pct. 11, se majorează la 845.800 lei lunar.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Pe data publicării prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.574/1999 pentru actualizarea cuantumurilor indemnizațiilor de delegare și detașare, prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 543/1995, republicată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 din 29 decembrie 1999.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 15 februarie 2001.
Nr. 172.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
